သင့်ဘဝပြည့်စုံလုံခြုံရေးအတွက်
အမြတ်ဆုံးရတနာသုံးပါးကိုဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါ

မြတ်သရဏာကို ဒေါက်တာမင်းတင်မွန်

ရတနာမြတ်သုံးပါးကိုဆည်းကပ်ရတဲ့အကျိုးကျေးဇူး

ဒုတိယအကြိမ်

မြတ်သရဏာကို ဒေါက်တာမင်းတင်မွန်

- သင့်ဘဝမှာ အရေးကြီးဆုံးက ဘာလဲ
- ဘေးရန်အသွယ်သွယ်ကို ဘယ်လိုကာကွယ်နိုင်သလဲ
- ရတနာမြတ်သုံးပါးဟာ သင့်အကျိုးငှာပေါ်ထွန်းနေတယ်
- သရဏာဂုံတည်မှ သင့်ဘဝလုံခြုံပြည့်စုံမယ်
- သရဏာဂုံမြို့ရင် ငရဲမလား၊ အပါယ်မသွားဘူး
- သေပြီးခါမှ သရဏာဂုံ တင်လို့ရမလား
- ဆင်းရဲခပ်သိမ်းချုပ်ငြိမ်းချင်ရင် စတင်ဆောက်တည်ရမှာက သရဏာဂုံ သီလပဲ
- သရဏာဂုံမတည်ရင် ဗုဒ္ဓဘာသာမမည်ဘူးဆိုပါလား
- သရဏာဂုံမပီရင် ရှင်သာမဏေ မမည်ဘူးဆိုပါလား
- လူဖြစ်ရင်လူထက်သာ၊ နတ်ဖြစ်ရင် နတ်ထက်သာတာ သရဏာဂုံအကျိုးဆိုပါလား
- တစ်ဘဝသရဏာဂုံ တည်ရုံနဲ့ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး ဘုန်းကံရှင်ဖြစ်ရတယ်ဆိုပါလား
- သရဏာဂုံနားလည်မှ အကျိုးအမြတ်များလိမ့်မယ်

design:mehmthitsa,296057

မြတ်နိုးယုယပန်ဆင်ကြသူတို့အား
အကန့်အသတ်မရှိ လှပတင့်တယ်မြင့်မြတ်စေသော
လောကရဲ့ အဖိုးအတန်ဆုံး အမြင့်မြတ်ဆုံး ရတနာ

မြတ်သရဖူ

ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ဘာကြောင့် ကိုးကွယ်ထိုက်သလဲ...

(ဒု တိ ယ အ ကြိ မ်)

ဒေါက်တာမင်းတင်မွန်

သင့်ဘဝ ကြီးပွားချမ်းသာရေးအတွက်
ကိုယ်ပိုင်ရတနာ **အမှတ်** (၄)

ဖြန့်ချိရေး
မြမွန်ရတနာစာပေ
တိုက် ၁၅၊ အခန်း ၁၉၊ ဦးဝိစာရအိမ်ရာ
ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၂၈၆၆၁၀၊ ၀၉-၈၀-၂၂၅၁၆

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၃၄၇/၂၀၀၃) (၆)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၄၈၂/၂၀၀၃) (၈)

○

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ - ၅၀၀

○

ထုတ်ဝေသူ

မင်းတေဇာမွန်၊ ရတနာမင်း စာပေ (၃၄၅၅)
တိုက် ၁၅၊ အခန်း ၁၉၊ ဦးဝိစာရအိမ်ရာ
ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

○

အတွင်းစာသားနှင့်မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်သူ

ဦးတင်မောင်ဝင်း၊ သင်းလဲ့ဝင်း ပုံနှိပ်တိုက် (၀၅၉၄၆)
အမှတ် (၁) ဗိုလ်ရာညွှန့်လမ်း၊ ယောမင်းကြီးရပ်ကွက်
ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

○

ကွန်ပျူတာစာစီ

ခွန်မျိုး

○

ဖြန့်ချိရေး

မြမွန်ရတနာစာပေ
တိုက် ၁၅၊ အခန်း ၁၉၊ ဦးဝိစာရအိမ်ရာ
ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း ၀၁-၂၈၆၆၁၀

○

တန်ဖိုး ၄၀၀ကျပ်

တာဝန်

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦး၏ အရေးအကြီးဆုံးတာဝန်က...
သရဏကုံတည်ဆောက်ခြင်းဖြစ်တယ်။
သရဏကုံတည်ရင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်တယ်။
သရဏကုံမတည်ရင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဖြစ်ဘူး။

ဘုရားဂုဏ်, တရားဂုဏ်, သံဃာဂုဏ်တို့ကို သိနားလည်ပြီး ဘုရားစစ်, တရားစစ်, သံဃာစစ်တို့ကို ကိုးကွယ်ရာအဖြစ် ယုံကြည် ဆည်းကပ်ခြင်းဟာ သရဏကုံတည်ဆောက်ခြင်းပါပဲ။ သရဏကုံဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ဖောင်ဒေးရှင်း (Foundation) အခြေခံအုတ်မြစ် ဖြစ်တယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ဟာ သရဏကုံဆောက်တည်ပြီးမှ ဒါန, သီလ, ဘာဝနာ ကောင်းမှုတွေကို ပြုလုပ်ကြတယ်။

ရဟိုင်ခွင့်

ဘုရား, တရား, သံဃာကို ဆည်းကပ်တဲ့သူဟာ လောကအလုံးစုံမှာ အမြတ်ဆုံးရတနာသုံးပါးကိုပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရသွားတယ်။

ဒီလူဟာ မဆင်းရဲတော့ဘူး၊ လူချမ်းသာကြီး ဖြစ်သွားပြီ။

စီးပွားတိုးတက်လို့ ချမ်းသာတယ်၊ ဘေးရန်အန္တရာယ်ကင်းလို့ ချမ်းသာတယ်။

ရတနာသုံးပါး၏ စွမ်းအားကြီး သုံးရပ်ကို ရရှိတဲ့အတွက် ကြောင့်လည်း ခွန်အားကြီးသူ၊ အစွမ်းထက်သူ၊ ကြံခိုင်တည်ကြည်သူ၊ မြင့်မြတ်သူ ဖြစ်လာတယ်။

သရဏဂုံသီလက အမြတ်ဆုံး။
ဆောက်တည်ဖို့ကလည်း အလွယ်ဆုံး။
ရရှိတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးကလည်း အကြီးဆုံး။

မတုယှဉ်နိုင်

ဇမ္ဗူဒီပ်တစ်ကျွန်းလုံးကို ဖိတ်ကြားပြီး ခုနစ်နှစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်ရက် တိုင်တိုင် စွန့်ကြဲပေးကမ်းတဲ့ ဝေလာမပုဏ္ဏားရဲ့ ဒါန ကုသိုလ်ဟာ သရဏဂုံဆောက်တည်ရတဲ့ကုသိုလ်ကို မတုယှဉ်နိုင်ဘူး။

ဘုရားသာသနာမှာ အမြတ်ဆုံး ဝတ္ထုဒါနဖြစ်တဲ့ သံဃိက ကျောင်းအလှူဟာလည်း သရဏဂုံဆောက်တည်တာလောက် အကျိုးမကြီးဘူး။

သရဏဂုံမရှိဘဲ အသက်တစ်ရာအသက်ရှင်နေခြင်းဟာတစ်ရက်သာ သရဏဂုံဆောက်တည်ရတာလောက် မမြတ်ဘူး။

သရဏဂုံအခြေခံတဲ့ ကုသိုလ်ဟာ သရဏဂုံအခြေမခံတဲ့ ကုသိုလ်ထက် အကျိုးပေးရာမှာ အကြောင်းဆယ်မျိုးနဲ့ လွှမ်းမိုးနိုင်တယ်။

အသက်ရှည်ခြင်း, အဆင်းလှခြင်း, ချမ်းသာကြီးခြင်း, အခြံအရံများခြင်း, အစိုးရခြင်းတို့ဖြင့်လည်း လွှမ်းမိုးနိုင်တယ်။ ရူပါရုံ, သဒ္ဒါရုံ, ဂန္ဓာရုံ, ရသာရုံ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့်လည်း လွှမ်းမိုးနိုင်တယ်။

အကုသိုလ်စွမ်းအားဟာ ကုသိုလ်စွမ်းအားကို မတုယှဉ်နိုင်။

အကုသိုလ်ကံက ကျောက်ခဲနဲ့တူပြီး ကုသိုလ်ကံက လှေကြီးနဲ့ တူတယ်။ ကျောက်ခဲတွေအများကြီး တင်ထားတဲ့ လှေကြီးဟာ မမြုပ်ဘူး။

ဒါကြောင့် အနှစ် ၅၀ တံငါလုပ်ခဲ့တဲ့ ဒမိဋ္ဌတံခါးစောင့်ဟာ မသေခင်လေးမှာ သရဏဂုံဆောက်တည်လိုက်ရလို့ သေတဲ့အခါ စတုမဟာရာဇ်နတ်သား ဖြစ်သွားတယ်။

မသိသူ ကျော်သွား၊ သိသူ ဖော်စား။

သရဏဂုံရဲ့ အကျိုးကျေးဇူးဟာ အလွန်ကြီးမားတယ်။

သရဏဂုံမြို့ ငရဲမလား

သရဏဂုံ တကယ်မြို့ရင်၊ အပါယ်ငရဲ ကြောက်ဖို့မလို။
နတ်ဖြစ်သော်လည်း တူနိုင်ရိုးလား၊ ဆယ်မျိုးဂုဏ်စု
သူ့ထက်ပို။
ငါးဖြာအာရုံ လာမတုန့်၊ အာယု, ဝဏ္ဏ, သုခဆို။
အာဏာပိုင်စိုး၊ ခြွေရံတိုး၊ ဆယ်မျိုးဂုဏ်ကဲပို။
အဲဒါကြောင့် သရဏဂုံပန်း, အစဉ်လန်း, ဆင်မြန်းပန်စေလို။

ဘေးကင်းပြီး မြတ်သောကိုးကွယ်ခြင်း

သရဏဂုံသည် ဘေးကင်းပြီး အလွန်မွန်မြတ်သောကိုးကွယ်ခြင်းဖြစ်၏၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ပြီး နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရစေနိုင်၏။

သဗ္ဗဒါန် ဓမ္မဒါန် ဇိနာတိ
အလှူအပေါင်းကို တရားအလှူက အောင်နိုင်၏။

သို့

.....
.....

အမှတ်တရ အမြတ်ဆုံးဓမ္မလက်ဆောင် ပေးပို့ပါ၏။
ရတနာမြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်
မင်္ဂလာအပေါင်း ခညောင်းပါစေ။

မှ

.....
.....

မာတိကာ

ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှု	–	၉
သရဏဂုံဆိုတာ ဘာလဲ	–	၁၀
အရေးအကြီးဆုံး အခြေခံအုတ်မြစ်	–	၁၃
စွမ်းအားကြီးသုံးရပ်	–	၁၆
ယနေ့ကမ္ဘာမှာ လိုအပ်တာ	–	၁၈
ရုပ်ပိုင်းချမ်းသာတာကို အားမကျနဲ့	–	၂၀
လူမျိုးစုံ မြတ်နိုးနိုင်တဲ့ ရတနာသုံးပါး	–	၂၂
ချက်ချင်းအကျိုးပေးတဲ့ တရားဆေး	–	၂၅
စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်ကြီးရဲ့ စိတ်ရောဂါ	–	၂၈
မမြင်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားများ	–	၃၀
ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုစိတ်ဖြစ်ရုံမျှနဲ့	–	၃၁
တရားသဲရဲ့စွမ်းအား	–	၃၄
သံဃာတော်ရဲ့စွမ်းအား	–	၃၇

အကုသိုလ်ထက် ကုသိုလ်က စွမ်းအားပိုကြီး – ၄၁
ရာသက်ပန် သရဏဂုံ – ၃၅
ခန္ဓာကိုယ်ကို ပေးလှူပါ – ၄၅
အပါယ်မလား နတ်ပြည်သွားရမယ် – ၄၈
သရဏဂုံရဲ့ အကျိုးကျေးဇူး – ၅၀
အကောင်းဆုံးဂါထာတော်များ – ၅၄
ဂုဏ်တော်နဲ့ မုန်တိုင်း – ၅၆
သမိုင်းအထောက်အထားများ – ၆၀
အမျိုးသမီးအာဇာနည် ဘာမထီ – ၆၅
ဆန်းကြယ်တာတွေ ပြောလို့မကုန် – ၇၁
စျာန်ပျံရဟန်းများအကြောင်း – ၇၆
ရဟန်းတော်များ တန်ခိုးမပြရ – ၈၀
တရားအတုက အစစ်ဆေးမခံနိုင် – ၈၂
အတုက အစစ်ကို မယှဉ်နိုင် – ၈၆
သရဏဂုံညှိုးခြင်း ပျက်ခြင်း – ၈၈
သရဏဂုံပျက်သူရဲ့ ဘဝဆိုး – ၈၉
သေပြီးရင် သရဏဂုံတင်လို့ ရသလား – ၉၂
ကိုးကွယ်မှားရင် ဘေးဖြစ်တယ် – ၉၃
ပွဲတိုင်းကျော်တဲ့ သမ္မုဒ္ဓေဂါထာတော် – ၉၈
အနက်အဓိပ္ပာယ် – ၉၉
ခေတ်ပျက်ကာလ အားကိုးရ – ၁၀၀

ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှု

ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုဆိုတာ မိမိလျှောက်လှမ်းရမယ့် ဘဝခရီးလမ်းကို ချမှတ်ခြင်းဖြစ်တယ်။

ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုမရှိဘဲနဲ့ ဘဝခရီးသွားဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သောင်းကမ်းမမြင်နိုင်တဲ့ သမုဒ္ဒရာရေပြင်ထက်မှာ လှေနာဝါကလေးနဲ့ ဦးတည်ရာမဲ့လွင့်မျောနေသလိုဖြစ်နေလိမ့်မယ်။

ပြီးတော့ အကာအကွယ်ကင်းမဲ့နေတဲ့ ရွာတွေ အိမ်တွေဟာ လူဆိုး, သူခိုး, ဓားပြ ဘေးရန်များနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုးကြရသလို ယုံကြည် ကိုးကွယ်မှုကင်းမဲ့နေတဲ့လူဟာ ဘေးရန်အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးရဲ့ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မယ်။

လူဟာ အစွမ်းသတ္တိရှိလို့ အသိပညာရှိလို့ သားရဲတိရစ္ဆာန် ဘေး, သူခိုးဓားပြဘေး, ရေဘေး, လေဘေး, မီးဘေး စတာတွေကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုနဲ့ ကာကွယ်နိုင်သလောက် ကာကွယ်နိုင်တယ်ဆိုပေမယ့် မမျှော်လင့်ထားတဲ့ဘေးအန္တရာယ်တွေက အမြဲပေါ်ပေါက်နေကြတာပဲ။

ကြီးကျယ်တဲ့ ငလျင်ဘေး၊ မုန်တိုင်းဘေး၊ စစ်ဘေး စသည်တို့ကို လူသားတို့ မတားဆီးနိုင်ကြတဲ့အပြင် အလွန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အိုး, နာ, သေဘေးနဲ့ အပါယ်ဘေးတို့ကို ခေတ်ပညာအစွမ်းနဲ့ မကာကွယ်နိုင်ကြပါဘူး။

တမလွန်လောက ရှိတယ်၊ ငရဲ, တိရစ္ဆာန်, ပြိတ္တာ, အသူရကာယ် ဘုံတွေ ရှိတယ်၊ မကောင်းမှုဒုစရိုက်လုပ်တဲ့သူတွေဟာ အပါယ်ဘုံတွေမှာ ဖြစ်ကြရတယ်ဆိုတာကို သိပ်ပွမျက်စိနဲ့ ကြည့်လို့ မမြင်ပေမယ့် အသိဉာဏ်မျက်စိနဲ့ကြည့်ရင် မြင်နိုင်တယ်။

အပါယ်ဒုဂ္ဂတိဘေးအပါအဝင် ဘေးရန်အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးမှ အခါခပ်သိမ်း အကောင်းဆုံးကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးနိုင်တာက 'မြတ်သရဏဂုံ'ပါပဲ။

သရဏဂုံဆိုတာ ဘာလဲ

'သရဏ'ဆိုတာ 'ကိုးကွယ်အားထားရာ' လို့ ဆိုပါတယ်။ ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်ပြီး ချမ်းသာရာရောက်အောင် စောင့်ရှောက်တတ်လို့ ဘုရား, တရား, သံဃာတို့ဟာ ကိုးကွယ်အားထားရာအစစ် ဖြစ်တော်မူကြတယ်။

'ဂုံ'ဆိုတာ 'ဂမန'က ဖြစ်လာတယ်။ 'ယုံကြည်သိမှတ်တဲ့စိတ်' လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။

ဒါကြောင့် 'သရဏဂုံ'ဆိုတာ ဘုရား, တရား, သံဃာတို့ကို ကိုးကွယ်အားထားရာအဖြစ် ယုံကြည်သိမှတ်တဲ့စိတ် ဖြစ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်အားထားရာအဖြစ် ယုံကြည်ဆည်းကပ်ရင် ဗုဒ္ဓသရဏဂုံတည်တယ်။

မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ကိုးကွယ်အား‌ထား‌ရာ အဖြစ် ယုံကြည်ဆည်းကပ်ရင် ဓမ္မသရဏာဂုံ တည်တယ်။

မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်အား‌ထား‌ရာအဖြစ် ယုံကြည်ဆည်းကပ်ရင် သံဃသရဏာဂုံ တည်တယ်။

ဘုရား, တရား, သံဃာဆိုတဲ့ ရတနာမြတ်သုံးပါး‌ကို ကိုးကွယ်အား‌ထား‌ရာအဖြစ် ယုံကြည်ဆည်းကပ်တဲ့စိတ် ရှိနေတဲ့သူမှာ သရဏာဂုံတည်နေတယ်လို့ ယူဆနိုင်တယ်။ တကယ်လို့ ရတနာမြတ် သုံးပါး‌ကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်တဲ့စိတ် ပျက်သွား‌ရင် သရဏာဂုံ ပျက်တယ်လို့ ဆို‌ရလိမ့်မယ်။

သရဏာဂုံ ဆောက်တည်တဲ့အခါ **ဗုဒ္ဓံ** သရဏံ ဂစ္ဆာမိ စတဲ့ သရဏာဂုံဂါထာကို ရွတ်ဆို‌ရိုးထုံးစံရှိတယ်။ အဲသလို ရွတ်ဆိုတဲ့အခါ ...

ဗုဒ္ဓံ ဆိုတာ ဘုရား‌ရုပ်ပုံ ရုပ်ပွား, ဆင်းတု စေတီမျှလောက် မဟုတ်ဘဲ အရဟံအစ ဘဂဝါအဆုံး ဂုဏ်တော်ကိုးပါး‌နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ 'ဘုရား‌ရှင်'ကို ဆိုလိုတာမို့ ဘုရား‌ရှင်ဆီ ရောက်အောင် စိတ်ညွှတ်ထား‌ရမယ်။

ဓမ္မံ ဆိုတာ ဘုန်းကြီးများ‌နဲ့ လူမမှကထိကများ ဟောကြား‌တဲ့ တရား၊ ကျမ်းစာ၊ ပေစာလောက်ကို ဆိုလိုတာမဟုတ်ဘဲ မင်္ဂလေးတန်, ဖိုလ်လေးတန်, နိဗ္ဗာန်‌နဲ့ ပရိယတ်တရား ဆယ်ဖြာကို ဆိုလိုတာမို့ ဒီတရား‌တော်များ‌ဆီ ရောက်အောင် စိတ်ကို ရည်မှန်း‌ထား‌ရမယ်။

သံဃံ ဆိုတာ မိမိမြင်ဖူးတဲ့ ဘုန်းကြီးလောက်တင် မဟုတ်ဘဲ

သံဃာဂုဏ် ကိုးပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ အရိယာသံဃာတော်ကို ဆိုလို တာမို့ အရိယာသံဃာဆီ စိတ်ရောက်အောင် ရည်မှန်းထားရမယ်။

သရဏဂုဏ်ဂါထာကို ရွတ်ဆိုတဲ့အခါ အနည်းဆုံး အောက်ပါ အဓိပ္ပာယ်အထိ ဆိုက်အောင် နှလုံးသွင်းသင့်တယ်။

၁။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဗုဒ္ဓံ – သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို၊ ပိုင်းခြားထင်ထင်၊ ကိုယ် တိုင်မြင်၍၊ မြင်စေဟောကြား၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊

သရဏံ – ဘေးရန်ပယ်ဖျောက်၊ချမ်းသာရောက်အောင်၊ စောင့် ရှောက်တော်မူတတ်သဖြင့် အမြတ်ဆုံးကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊

ဂစ္ဆာမိ – ယုံကြည်သိမှတ်၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါ၏၊ အရှင် ဘုရား။

၂။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဓမ္မံ – မဂ်လေးတန်, ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်၊ ဆယ် ဖြာသော တရားတော်မြတ်ကို၊

သရဏံ – ဘေးရန်ပယ်ဖျောက်၊ ချမ်းသာရောက်အောင်၊ စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်သဖြင့် အမြတ်ဆုံးကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊

ဂစ္ဆာမိ – ယုံကြည်သိမှတ်၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါ၏၊ အရှင် ဘုရား။

၃။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

သံဃံ – သမုတိသံဃာ၊ အရိယာသံဃာ နှစ်ဖြာသော သံဃာ တော်မြတ်အပေါင်းကို၊

သရဏံ – ဘေးရန်ပယ်ဖျောက် ချမ်းသာရောက်အောင်၊ စောင့် ရှောက်တော်မူတတ်သဖြင့် အမြတ်ဆုံးကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊

ဂစ္ဆာမိ – ယုံကြည်သိမှတ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါ၏၊ အရှင်ဘုရား။

လူတွေအတွက်က ဘုရား, တရား, သံဃာတို့ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့စိတ်ထား ဖြစ်ပေါ်သွားရင် သရဏဂုံတည်သွားပြီ။ သရဏဂုံတစ်ခါတည်သွားပြီးရင်လည်း ရတနာသုံးပါးအပေါ်မှာ စိတ်ထားမပြောင်းသမျှ သရဏဂုံက မပျက်တော့ဘူး။

ရှင်သာမဏေတို့ကတော့ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ စတဲ့ပါဠိစကားလုံးများကို ပီပီသသ ရွတ်ဆိုနိုင်မှ သရဏဂုံတည်ပြီး ရှင်သာမဏေဖြစ်မြောက်တယ်။

အရေးအကြီးဆုံး အခြေခံအုတ်မြစ်

သရဏဂုံဆောက်တည်ခြင်းဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အခြေခံအုတ်မြစ်ပဲ။ လူတစ်ယောက်ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ဖို့အတွက် ဘာအခမ်းအနားမှ ပြုဖို့မလိုဘူး၊ သရဏဂုံဆောက်တည်လိုက်တာနဲ့ ကိစ္စပြီးတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖြစ်မှ ထွက်ဖို့ဆိုတာက ပိုတောင် လွယ်သေးတယ်။ ဘုရား, တရား, သံဃာတို့ကို ကိုးကွယ်ရာအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုတော့ဘူးဆိုတာနဲ့ သရဏဂုံပျက်ပြယ်သွားတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ စိတ်စေတနာကို အဓိကထားတယ်။ စိတ်ဆိုတာက တစ်လောကလုံးကို လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်နေတဲ့ သဘောတရား မဟုတ်လား။

စိတ်ကိုတစ်ဖန် စေတသိက်တွေက ခြယ်လှယ်နေကြတယ်။ မောဟ, လောဘ, ဒေါသတို့ ဦးဆောင်နေတဲ့ ကိလေသာတရား

တွေက စိတ်ကို လွှမ်းမိုးသွားကြတဲ့အခါ စိတ်ဟာ ညစ်ညမ်းယုတ်ညံ့သွားတယ်၊ ညစ်ညမ်းယုတ်ညံ့တဲ့စိတ်နဲ့ ကြံတွေးပြောဆိုပြုမူမှုမှန်သမျှဟာ မိမိကိုဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကိုဖြစ်စေ ထိခိုက်နစ်နာစေတဲ့ မကောင်းမှုတွေသာ ဖြစ်ကြတယ်။ ဒီမကောင်းမှုကံတွေက ဒီဘဝမှာရော၊ နောင်ဘဝတွေမှာရော မကောင်းကျိုးတွေကို ပေးတယ်၊ အပါယ်ကျရောက်စေတယ်။

ပါပသို့ ရမတိ မနော။

စိတ်ဟာ မကောင်းမှုမှာ မွေ့လျော်တယ်ဆိုတာ ကိလေသာတရားတွေ ခြယ်လှယ်နေကြတဲ့အတွက်ကြောင့်ပါပဲ။ ကိလေသာတရားတွေဟာ ပူလောင်စေတတ်တဲ့တရားတွေဖြစ်လို့ ကိလေသာလွှမ်းမိုးနေတဲ့အခါ စိတ်ဟာ ဆင်းရဲနေတယ်။

ငရုတ်သီးပိုးဟာ ငရုတ်သီးထဲမှာ နေရတာ မပူလောင်သလို ဝက်က မစင်ဗွက်ထဲမှာပဲ ပျော်ပိုက်သလို စိတ်ဟာ ကိလေသာပူလောင်တာကို ပူလောင်မှန်းမသိဘဲ ကိလေသာတောထဲမှာ ပျော်ပိုက်နေခြင်းဖြစ်တယ်။

စိတ်အစဉ်မှ ကိလေသာအညစ်အကြေးတွေကို ဆေးထုတ်ဖို့ ဆိုတာ လွယ်တဲ့ကိစ္စမဟုတ်ဘူး။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက ကိလေသာတွေကို အကုန်အစင် ရိုက်ချိုးပယ်သတ်ထားပြီးတဲ့အပြင် တရားသဘော အလုံးစုံကို သိမြင်တော်မူလို့ ကိလေသာပယ်သတ်ရေးတရားများနဲ့ ကိလေသာပယ်သတ်နည်းတွေကို တိတိကျကျ ဟောဖော်ညွှန်ပြနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေတယ်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဟာ ကိလေသာကင်းငြိမ်းပြီးတဲ့ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သလို မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့လောကုတ္တရာ

တရားများကလည်း၊ ကိလေသာပယ်သတ်ပြီးတဲ့ အထိမ်းအမှတ်များ ဖြစ်ကြတယ်။ အရိယာသံဃာတော်များကလည်း၊ ကိလေသာ နှစ်ပါး၊ သုံးပါး သို့မဟုတ် အားလုံးကို ပယ်သတ်ထားပြီးတဲ့ အထိမ်းအမှတ်များ ဖြစ်ကြတယ်။

ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃာ ဆိုတာ သဒ္ဓါကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေတဲ့ သဒ္ဓေယျဝတ္ထုများ ဖြစ်ကြတယ်။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတို့ကို အမြတ်ဆုံးရတနာများအဖြစ် သဘောပေါက်နားလည်ပြီး သက်ဝင်ယုံကြည်လာတာကို 'သဒ္ဓါ' လို့ ခေါ်တယ်။

သဒ္ဓါက ကုသိုလ်တရားတို့ရဲ့ဦးစီးခေါင်းဆောင်ပဲ။ သရဏဂုံဆောက်တည်လိုက်တာနဲ့ သဒ္ဓါဖြစ်ပေါ်လာပြီး သဒ္ဓါဖြစ်ပေါ်လာတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ကိလေသာတရားတွေ ရှောင်ရှားပေးရတယ်။ ဒါကြောင့် သဒ္ဓါဖြစ်ရင် စိတ်ကြည်လင်အေးမြသွားတယ်။ ဒါဟာ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို သက်ဝင်ယုံကြည်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ချက်ချင်းလက်ငင်း စိတ်ချမ်းသာရတဲ့ အကြောင်းရင်းပါပဲ။

နောက်တစ်ချက်က သဒ္ဓါယှဉ်နေတဲ့စိတ်ဟာ မဟာကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ရတယ်။ ဒါကြောင့် 'သရဏဂမနံ မဟာပုညံ = သရဏဂုံစိတ်ဟာ မဟာကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်တယ်' လို့ တောင်ဖီလာ ဆရာတော်ရဲ့ 'ယသဝမုနကျမ်း' မှာ ဖော်ပြထားတယ်။

ဒီလို စိတ်တို့ရဲ့ဖြစ်မြဲသဘောတွေကို မသိနားမလည်ဘဲ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာရဲ့ တရားတော်တွေဟာ နှစ် ၂၅၀၀ ကျော်နေတဲ့ ဓာတ်ပြား ဟောင်းကြီး ဖြစ်နေပြီ၊ ခေတ်မမီတော့ဘူး၊ ဖက်ရှင်မရှိတော့ဘူးလို့ ထင်မှတ်မိရင် သရဏဂုံပျက်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမည်ခံ

လျက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်တော့ဘူး။ အင်မတန်ကြီးကျယ်တဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေကို ဆုံးရှုံးရပေတော့တယ်။

ရောင်းကုန်ရှုံးလျှင် တစ်ခေါက်၊ လင်ကုန်ရှုံးလျှင် တစ်သက်မှောက်၊ သရဏဂုံပျက်လျှင် တစ်သံသရာလုံး ချောက်ကျတော့တာပဲ။

အနည်းဆုံး လေးသန်ရှိနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ပြီးမှ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ရရှိနိုင်တာမို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပွင့်ပေါ်တဲ့အခါနဲ့ ကြုံကြိုက်ဖို့ဆိုတာ အင်မတန်ခက်ခဲတဲ့ ဒုလ္လဘတရားတစ်ခု၊ လူဘဝကိုရဖို့ဆိုတာလည်း ဒုလ္လဘတရားတစ်ခု၊ သဒ္ဓါတရားနဲ့ ပြည့်စုံဖို့ကလည်း ဒုလ္လဘတရားတစ်ခု၊ ဒီဒုလ္လဘတရားသုံးခုလုံး ပြည့်စုံဖို့ အခွင့်အရေးရပါလျက်နဲ့ တရားတော်ရဲ့အတိမ်အနက်ကိုလည်း မသိဘဲနဲ့ ဗုဒ္ဓတရားတော်ကို ပစ်ပယ်ဖို့ ကြံမိလျှင် အမိုက်နှင့်ပြင် မရှိတော့ပါဘူး။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေဟာ ဘာကုသိုလ်ကောင်းမှုပဲ လုပ်လုပ် သရဏဂုံဆောက်တည်ပြီးမှ လုပ်တယ်။ ဒီလိုလုပ်တော့ ကုသိုလ်အဆောက်အအုံက ပိုပြီး ကြီးကျယ်ခိုင်ခံ့သွားတယ်။

စွမ်းအားကြီးသုံးရပ်

ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ အတုမရှိတဲ့ စွမ်းအားကြီးသုံးရပ်ရှိတယ်။

(၁) ဘုရားစစ် ဘုရားမှန်ဆိုတဲ့ စွမ်းအား၊

(၂) တရားစစ် တရားမှန်ဆိုတဲ့ စွမ်းအား၊

(၃) သံဃာစစ် သံဃာမှန်ဆိုတဲ့ စွမ်းအား။

ဒီစွမ်းအားတို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ ကမ္ဘာမှာ အထူးခြားဆုံး ဘာသာကြီးတစ်ခု ဖြစ်တယ်။

လက်နက်မကိုင် သွေးတစ်စက်မျှ မြေမကျစေဘဲ မေတ္တာကရုဏာစစ်စစ်ဖြင့် ကမ္ဘာအနှံ့ ပြန့်ပွားအောင် သာသနာပြုခဲ့တဲ့ တစ်ခုတည်းသောဘာသာဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာပဲ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဟာ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီများ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့တဲ့အကျိုးကြောင့် သိသင့်သိထိုက်တဲ့ တရားအလုံးစုံကို မှန်ကန်စွာ ကိုယ်တော်တိုင်သိမြင်တော်မူတဲ့ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရား ဖြစ်လာရတယ်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားဖြစ်လို့ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို အများသိမြင်အောင် ဟောကြားညွှန်ပြတော်မူပြီး ကုဋေပေါင်းများစွာသော လူနတ်ဗြဟ္မာတို့အား နိဗ္ဗာန်အမြိုက်ချမ်းသာကို ရရှိခံစားစေခဲ့တယ်။

အတုမရှိတဲ့ ဘုန်းတန်ခိုးတော်များနဲ့ သီလ, သမာဓိ, ပညာဂုဏ်တို့နဲ့ ကဲ့လုံပြည့်ဝနေတဲ့အတွက် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာကို မင်းများ, မှူးမတ်များ, ပုဏ္ဏားများ, သူဌေး သူကြွယ်များနဲ့ ပြည်သူပြည်သားများတို့က သောင်းသောင်းဖြဖြ ရိုရိုသေသေ လေးလေးမြတ်မြတ် ရိုခိုးပူဇော်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါတွေဟာ ဘုရားစစ် ဘုရားမှန်ရဲ့ စွမ်းအားတွေပဲ။

မဟာကရုဏာတော်ကို ရှေ့ထားပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူတဲ့ တရားတော်များက သတ္တဝါများကို လက်ငင်း သောကငြိမ်းအေးစေတဲ့ တရား၊ ဝဋ်ဆင်းရဲများ ချုပ်ငြိမ်းပြီး ချမ်းသာအစစ်အမှန်ကို မျက်မှောက်ဒိဋ္ဌ ရစေတဲ့တရား ဖြစ်တယ်။ စိတ်ကူးယဉ်ပြီး တွေးခေါ်ကြံဆထားတဲ့တရား မဟုတ်ဘူး။ အနန္တ တန်ခိုးရှင်တစ်ဦးက မိုးပေါ်က ချလာပေးတဲ့တရားလည်း မဟုတ်ဘူး။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်နဲ့ ထိုးထွင်းသိမြင်ထားတဲ့ အကြောင်း

အကျိုးညီညွတ်တဲ့ တကယ့်သဘာဝအရှိတရားများ ဖြစ်တယ်။ သိပ္ပံနည်းကျစာတွေ့လက်တွေ့ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ စမ်းသပ်ကြည့်နိုင်တဲ့တရား ဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ တရားစစ်တရားမှန်ရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိတွေပဲ။

ပြီးတော့ သီလ, သမာဓိ, ပညာ ပြည့်ဝအောင် ဖြည့်ကျင့်ထားတော်မူကြတဲ့ လယ်တီဆရာတော်ဘုရား၊ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား၊ မိုးညှင်းဆရာတော်ဘုရား၊ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရား စတဲ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများကို ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။ တစ်လောကလုံးက ရှိခိုးပူဇော်ထိုက်အောင် စွမ်းအားများ ပြည့်စုံနေတာကိုတွေ့ရလိမ့်မယ်။ ဒီဆရာတော်ဘုရားကြီးများဟာ သံဃာတော်ရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိများကို ဖော်ညွှန်းပြသနေကြတာပဲ။

ယနေ့ကမ္ဘာမှာ လိုအပ်တာ

ယနေ့ကမ္ဘာမှာ သိပ္ပံပညာက တစ်နေ့တခြား ပိုပိုပြီး တိုးတက်နေတော့ ရုပ်ပိုင်းအားဖြင့် အလွန်တိုးတက်နေပြီး နာမ်ပိုင်းအားဖြင့် ဆုတ်ယုတ်ကျဆင်းနေတယ်။ တိုးတက်တယ်ဆိုတဲ့ နိုင်ငံများမှာ လူသားတို့ရဲ့ဘဝဟာ ငြိမ်းချမ်းသာယာလာတာမဟုတ်ဘဲ ပိုပိုပြီးတော့ ရှုပ်ထွေးပွေလီလာကြတယ်။

လူနေမှုစနစ်ဟာ မြင့်မားလာလေလေ သောက, လောဘ, မောဟတို့က ကြီးထွားလာလေလေဖြစ်လို့ စိတ်ရောဂါ၊ စိတ်တင်းကျပ်မှုရောဂါ၊ ကိလေသာရောဂါများနဲ့ ရာဇဝတ်မှုတွေများပြားလာကြလေလေဖြစ်တယ်။

ဒီရောဂါများနဲ့ အန္တရာယ်တွေကို သိပ္ပံပညာ၊ နိုင်ငံရေးပညာ၊

လူမှုရေးပညာစတာတွေနဲ့ ဖြေရှင်းလို့မရဘူး။ လက်နက်အင်အား သုံးပြီး ဖြေရှင်းလို့လည်း မရဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကိလေသာ တိုးပွားလာလို့ ဖြစ်လာကြတဲ့ ပြဿနာများကို ဗုဒ္ဓ, ဓမ္မ, သံဃာ့ စွမ်းအား သုံးရပ်ဖြင့်သာ ဖြေရှင်းနိုင်ပြီး အခြားနည်းတွေနဲ့ မဖြေရှင်းနိုင်လို့ပါပဲ။

၁၉၇၈ ခုနှစ်က အစပြုပြီး တောင်ပုလုဆရာတော်ဘုရား၊ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရား၊ ချမ်းမြေ့ဆရာတော်ဘုရား၊ မဟာစည်သြဝါဒိစရိယဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတာဘိဝံသ၊ သဲကုန်းဆရာတော်အရှင်ဉာဏိဿရ စတဲ့ သာသနာ့အာဇာနည်များဟာ ကမ္ဘာနိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့ ကြွချီပြီး သာသနာပြုတော်မူခဲ့ကြတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့စွမ်းအားကြီးသုံးရပ်ကို တစေ့တစောင်း လေ့လာသိရှိကြတဲ့ နိုင်ငံခြားသားများစွာတို့ဟာ ဘဝအမြင် ပွင့်လင်းလာပြီး ဘဝရည်မှန်းချက်သစ်များကို ထားရှိလာနိုင်ကြတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ လာရောက်ကြပြီးတော့လည်း လက်တွေ့တရားအား ထုတ်ကြတယ်။

ကျေးဇူးရှင် **ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး** မပျံလွန်မီက စကား မြွက်ကြားသွားဖူးတယ်။

"သာသနာတော်ကြီးက အလွန်အားရစရာကောင်းနေတယ်၊ မကြာမီတစ်နေ့မှာ နိုင်ငံအသီးသီးက ဘာသာခြားလူမျိုးတွေဟာ ဒီသာသနာတော်အကြောင်းကို ကြားကြလိမ့်မယ်၊ ကြားတော့ သူ့ထက်ငါ ဦးအောင်လာကြလိမ့်မယ်။

"လာရောက်ပြီး လက်တွေ့လုပ်ကြည့်တော့ သူတို့ နှစ်သက်

အားရကာ သူတို့ရဲ့ဆွေမျိုးများကိုလည်း ဝမ်းသာအားရဖြန့်ဝေပေးကြလိမ့်မယ်။

"ကျန်တဲ့လူတွေကလဲ သတင်းကောင်းကို ကြားသိရတော့ မြန်မာနိုင်ငံကို ထပ်ထပ်ပြီး လာကြလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် အိမ်ရှင်တွေက သူတို့လိုချင်တာတွေ ပေးနိုင်ရအောင် အသင့်ပြင်ဆင်ထားကြရလိမ့်မယ်၊ ဧည့်သည်တွေလာရင် ပြုစုရမှာက အိမ်ရှင့်တာလား၊ ဧည့်သည်တာလား"

အိမ်ရှင်တွေဟာ ကြာရှက်ပေါ်မှာ ထိုင်နေပြီး ကြာဝတ်ရည်ကို စားသုံးရကောင်းမှန်းမသိတဲ့ ဖားသူငယ်လို မဖြစ်ကြပါစေနဲ့၊ ရပ်ဝေးကလာကြတဲ့ ပျားပိတုန်းတွေက ကြာဝတ်ရည်ကို အားရပါးရစားသုံးနေကြပြီ။

ရပ်ပိုင်းချမ်းသာတာကို အားမကျနဲ့

၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၈ ရက်နေ့က မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ ပိဋကတ်တိုက်မှာ အမေရိကန်ရဟန်းတော် **ဦးသူရဏ္ဍမ** က အမေရိကန်ပြည် သာသနာရေးအခြေနေအကြောင်းကို ဟောပြောတယ်၊ ဦးသူရဏ္ဍမ ဟာ စိတ်ပညာပါရဂူဘွဲ့ရထားသူဖြစ်ပါတယ်။ အရပ်ခြောက်ပေခွဲကျော် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ အသားက ဆွတ်ဆွတ်ဖြူပြီး သင်္ကန်းကို ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် သေသေသပ်သပ် ဝတ်ရုံထားတယ်။ အသက် ၃၀ ကျော်သာ ရှိပေမယ့် ကွန်ဖြူးသိကျန်းနဲ့ နေထိုင်တာမို့ မထေရ်ကြီးတစ်ပါးလို့ ထင်ရတယ်။

ဦးသူရဏ္ဍမ က ပြောကြားတဲ့စကားစုထဲက မှတ်သားစရာ အချက်အချို့က ...

"အမေရိကန်နိုင်ငံဟာ ရုပ်ဝတ္ထုအားဖြင့် အလွန်ကြွယ်ဝချမ်းသာတဲ့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ စစ်မှန်တဲ့ တရားဓမ္မဘက်မှာတော့ အလွန်ဆင်းရဲတဲ့နိုင်ငံ ဖြစ်ပါတယ်။

"ဗုဒ္ဓသာသနာဆိုတဲ့ ဓမ္မရောင်ခြည် မထွန်းလင်း မတောက်ပသေးလို့ အမေရိကန်ပြည်သူ သန်း ၂၅၀ တို့ဟာ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ထုထဲမှာ ရှိနေကြတယ်၊ အစာငတ်မွတ်ခေါင်းပါးတဲ့အခါ ရရာအစားအစာကို စားသောက်ကြသလို စစ်မှန်တဲ့တရား ခေါင်းပါးနေတဲ့အခါ ရရာတရားတွေကို မှီဝဲကျင့်သုံးနေကြပါတယ်။

"မြန်မာနိုင်ငံဟာ စစ်မှန်တဲ့တရားဓမ္မတွေနဲ့ အလျှံပယ်ကြွယ်ဝတဲ့နိုင်ငံ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဆရာဝန်ကောင်းများဆိုတဲ့ ရဟန်းသံဃာတော်များနဲ့ ဆေးစစ်ဆေးမှန်ဆိုတဲ့ ဓမ္မဆေးစွမ်းကောင်းတွေကလဲ ပြည့်စုံနေတော့ လူအများစုက ကျန်းမာချမ်းသာနေကြပါတယ်။

"အမေရိကန်ပြည်မှာ ရဟန်းသံဃာဆိုတဲ့ ဆရာဝန်ကောင်းများလဲ မရှိဘူး၊ စစ်မှန်တဲ့ ဓမ္မဆေးစွမ်းကောင်းလဲ မရှိဘူး၊ ဒါကြောင့် ရောဂါဘယထူပြောနေပါတယ်၊ ဘာရောဂါလဲဆိုရင် ကိလေသာရောဂါဆိုးကြီးပါပဲ၊ ဒီရောဂါ ပျောက်ကင်းအောင် ဆရာရှာတော့လဲ ဒေါက်တာရမ်းကုတွေနဲ့ပဲ တိုးနေပါတယ်။

"ကိလေသာရောဂါဆိုးကြီး ရှိနေတဲ့အတွက် လူတွေဟာ ရာဇဝတ်မှုအမျိုးမျိုးကို ကျူးလွန်နေကြတယ်၊ လူမှုရေး ဖောက်ပြန်မှုတွေ ဖြစ်နေပါတယ်၊ အိမ်ထောင်စုနှစ်ခုမှာ တစ်ခုက ပြိုကွဲနေတယ်၊ လူငယ်တွေက အားကိုးစရာ ထောက်တည်စရာရှာမရဘဲဖြစ်နေကြတယ်၊ စိတ်သောက ပြေပျောက်ရေးအတွက် နှစ်စဉ်

ဒေါ်လာကုဋေပေါင်းများစွာတန်ဖိုးရှိတဲ့ ဘိန်းဖြူ၊ အယ်လ်အက်စ်ဒီ၊ ကိုကင်း စတဲ့ မူးယစ်ဆေးဝါးတွေကို သုံးစွဲနေကြရတယ်"

ကဲ...အမေရိကန်လူမျိုး ရဟန်းတော်က တင်ပြသွားတဲ့အချက်တွေဟာ အလွန်ထိတ်လန့်စရာ သဲဝေဂရစရာမကောင်းဘူးလား၊ မြန်မာတွေက ရုပ်ဝတ္ထုချမ်းသာတဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံကို သွားပြီး နေထိုင်ကြရရင် သိပ်ပျော်မယ်လို့ ထင်နေကြတာ၊ ရုပ်ပိုင်း ချမ်းသာပြီး စိတ်ပိုင်းမချမ်းသာမှာ သေချာပါတယ်။ ကျွန်တော်က အမေရိကန်ပြည်မှာ သုံးနှစ်ကျော်ပညာသင်ရင်း နေထိုင်ခဲ့ရတော့ အမေရိကန်ပြည်ကို မလွမ်းတော့ပါဘူး။

ရုပ်ဝတ္ထုချမ်းသာပြီး စိတ်မချမ်းသာတာနဲ့ နှိုင်းစာရင် ရုပ်ဝတ္ထုဆင်းရဲပြီး စိတ်ချမ်းသာတာက ယခုဘဝအတွက်ရော နောင်ဘဝအတွက်ရော ပိုကောင်းမယ် မဟုတ်ပါလား။

လူမျိုးစုံမြတ်နိုးနိုင်တဲ့ ရတနာသုံးပါး

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဟာ စိတ်ထားအင်မတန်မြင့်မြတ်ပြီး ပညာဉာဏ်အင်မတန်ကြီးတယ်ဆိုတာကို ဘာသာအားလုံးက လက်ခံကြတယ်။ ဒါကြောင့် လက်ရှိကမ္ဘာ့ဘာသာကြီးတွေမှာ မြတ်ဗုဒ္ဓဟာ သူတို့ဘုရားသခင်ရဲ့ တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်တယ်လို့ ဖော်ပြထားကြတယ်။ ဟိန္ဒူဘာသာမှာ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ဗိဿနိုးနတ်ဘုရားနောက်ဆုံးဝင်စားတဲ့ နဝမမြောက် အဝတာရာ (ဘုရားဝင်စားသူ) ဖြစ်တယ်လို့ ယုံကြည်ကြပါတယ်။[၁၊ ၂]

၁။ Sir Charles Eliot; "Hindusim and Buddhism" Vol.II, P.147–150.

၂။ Monier Williams. "Sanskrit English Dictionary" P.99

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက လူသားဘုရားဖြစ်ပြီး ဖန်တီးရှင် (Creator) တစ်ဦးမဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ဘယ်ဖန်တီးရှင် ဘုရားနဲ့မှ စင်ပြိုင်မဖြစ်ဘူးပေါ့။ ပြီးတော့တစ်ခါ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဟောကြားတဲ့တရားတော်ကလည်း ယုတ္တိဗေဒနည်းကျ အကြောင်းအကျိုး ဆက်စပ်ပြီး ဝေဖန်ဆန်းစစ်ပြထားတဲ့သဘာဝတရားဖြစ်တဲ့အပြင် သိပ္ပံနည်းကျမှန်ကန်တယ်ဆိုတာကိုလည်း လက်တွေ့ပြနိုင်လို့ လူတိုင်းလက်ခံနိုင်တဲ့တရားဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်ဘာသာကမှ ဗုဒ္ဓတရားတော်ဟာ သူတို့ဘာသာနဲ့ ဆန့်ကျင်တယ်လို့ မဆိုကြဘူး။ ဆိုလိုက်ရင် သူတို့ဘာသာတရားက သဘာဝနဲ့ ဆန့်ကျင်ရာရောက်သွားလိမ့်မယ်။

မြတ်စွာဘုရားက သတ္တဝါတွေ စိတ်ဆင်းရဲနေကြရတဲ့ အကြောင်းရင်း ဇာစ်မြစ်ဟာ လောဘ, ဒေါသ, မောဟစတဲ့ကိလေသာတရားတွေဖြစ်ပြီး ဒီကိလေသာတရားတွေကို ဖယ်ရှားပစ်ဖို့လွယ်ကူတဲ့လက်တွေ့ကျင့်စဉ်တွေကို ညွှန်ပြပေးတော်မူတယ်။ ဒီလက်တွေ့ကျင့်နည်းတွေကို လိုက်နာကျင့်ကြံလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ချက်ချင်းစိတ်ချမ်းသာသွားကြတယ်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ်၊ ဘယ်ရီဆိုတဲ့အရပ်မှာ **'ကျိုးဇော် ဂိုးလ်စတိုင်း'** ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က မဟာစည်တရားအားထုတ်နည်းကို ညွှန်ကြားသင်ပြပေးနေတယ်။ အဲဒီကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာမှာ တစ်နှစ်တစ်နှစ် လူတော်တော်များများ လာပြီး တရားအားထုတ်ကြတယ်။ အဲဒီရိပ်သာအနီးမှာရှိတဲ့ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးကျောင်းက ကျောင်းအုပ်ဘုန်းကြီးနဲ့ တကွ ကျန်ဘုန်းကြီးတွေအားလုံးဟာ တစ်နှစ်တစ်လ ဝင်ရောက်

ဘုရားကို ပိတ်ဖြူစည်းပြီး ပြန်လွတ်ပါ" လို့ဆိုပြီး တက်သွားပြန်တယ်။

ရဟန်းတော်က အားတက်လာတယ်။ "အခန်းတွင်းကို မဝင်နိုင်ဘူး၊ ကြိုးဖြေပေးပါ၊ ပိတ်ဖြူစည်းပြီး ပြန်လွတ်ပါ" ဆိုတဲ့စကားတွေဟာ ရဟန်းတော်ကို အလွန်အားဖြစ်စေပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမှာကို လမ်းစဖော်ပေးနေတယ်။

ဘုရားဂုဏ်တော်များကို အာရုံပြုပြီး ဂျပ်ခုတ်ယောက်လုံးကြီးတစ်ခုလုံးကို သမ္မဒ္ဓေဂါထာနဲ့ မန်းမူတ်တယ်။ အချိန်က ညဉ့်ကိုးနာရီရှိပြီ။ ချည်များကို အိမ်ရှည်ကြီးတစ်ခုလုံးအတွင်းဘက်မှ နေပြီး ပတ်ခိုင်းလိုက်တယ်။ မိန်းမပျိုက...

"လူသုံးယောက်...လူသုံးယောက်...မမြင်ဘူးလား၊ မြောက်ဘက် လှေကားမှာ...မတ်တတ်ရပ်နေတယ်၊ မောင်းထုတ်ကြ...မောင်းထုတ်ကြ၊ ဒီကြိုးတွေကို ဖြေပေးပါ၊ အရှင်ဘုရားကို ပိတ်ဖြူစည်းပြီး ပြန်လွတ်ပါ" လို့ပြောပြီး တက်တယ်။ တက်တိုင်းကိုယ့်လက်ကိုယ်ပြန်ကိုက်တယ်။

ထိုလူသုံးယောက်က အိမ်ပေါ်မတက်နိုင်ကြပေမယ့် လှေကားက မတ်တတ်ရပ်ပြလို့ မိန်းမပျိုတက်ရတာကို ရဟန်းတော် သိတော့ ကျန်တဲ့ဂုဏ်တော်ချည်တွေကို အိမ်အပြင်ဘက်မှနေပြီး တစ်အိမ်လုံးကို ပတ်စေတယ်။ ချည်များအားလုံးပတ်ပြီးတဲ့အချိန်မှာ မိန်းမပျိုဂုတ်တုတ်ထထိုင်တယ်။

"လူတွေ များလှချည်လား...ဘာလာလုပ်ကြတာလဲ" လို့ မိန်းမပျိုက မေးပြီး ရဟန်းတော်ကို ထူးဆန်းအံ့သြစွာ ကြည့်နေတယ်။

ညဉ့်ကိုးနာရီခွဲတိတိအချိန်မှာ မိန်းမပျိုအကောင်းပကတိဖြစ်သွားတယ်။ လူမမာမေး လာတဲ့ ပရိသတ်များနဲ့ စော်ဘွားကြီး မိသားစုတို့က ရဟန်းတော်ကို ဝိုင်းအုံပြီး စကားပြောကြတယ်။ သူတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ မဟုတ်ကြဘူး။ နတ်ကိုးကွယ်သူများဖြစ်ကြတယ်။ နွားကောင်လုံး, ဝက်ကောင်လုံး, နွားနောက်ကောင်လုံးကို နှစ်စဉ် ယဇ်နတ်ပူဇော်ကြတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ရဟန်းတော်နဲ့ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို သူတို့ မျက်မြင်တွေ့ရှိခဲ့ရလို့ စိတ်ဝင်စားလာကြတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖို့ ဆန္ဒရှိစပြုလာကြတယ်။ နောက်နှစ်နှစ်ကြာတဲ့ အခါ ပိရှားစော်ဘွားကြီးနဲ့ မိသားစုများ၊ ရပ်သူရွာသားများ အားလုံးဟာ သရဏဂုံသုံးပါးကို ခံယူပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းလာကြတယ်။

မိန်းမပျိုရဲ့ အနှောင့်ပယောဂချုတ်တဲ့ပွဲမှာ စော်ဘွားကြီး မိသားစုနဲ့ မိတ်ဆွေများက နတ်ဝါဒကို စွန့်လွှတ်လိုက်ကြသလို နယ်ခြားဒေသမှာ သာသနာပြုနေတဲ့ ရဟန်းတော်ကလည်း သူ့ရဲ့ ရပ်ဝါဒအစွဲကို ခဝါချလိုက်သလို စွန့်လွှတ်နိုင်လိုက်ပါတယ်။

သမ္မုဒ္ဒေဂါထာရဲ့ တန်ခိုးကို ယုံကြည်အားကိုးနိုင်ကြပါစေ။

(၉-၁၀-၁၉၈၄ နေ့ထုတ် သာသနာ့ရောင်ခြည်စာစောင်မှ ဓမ္မာစရိယ ဦးစိုးမြင့်လေး [ညောင်လေးပင်] ရဲ့ဆောင်းပါးကို အကျဉ်းချုံးကာ ဖော်ပြထားပါတယ်။)

ဒေါက်တာမင်းတင်မွန်